

Projekt

**UCHWAŁA NR .....**  
**RADY MIASTA SZCZECIN**  
**z dnia ..... 2021 r.**

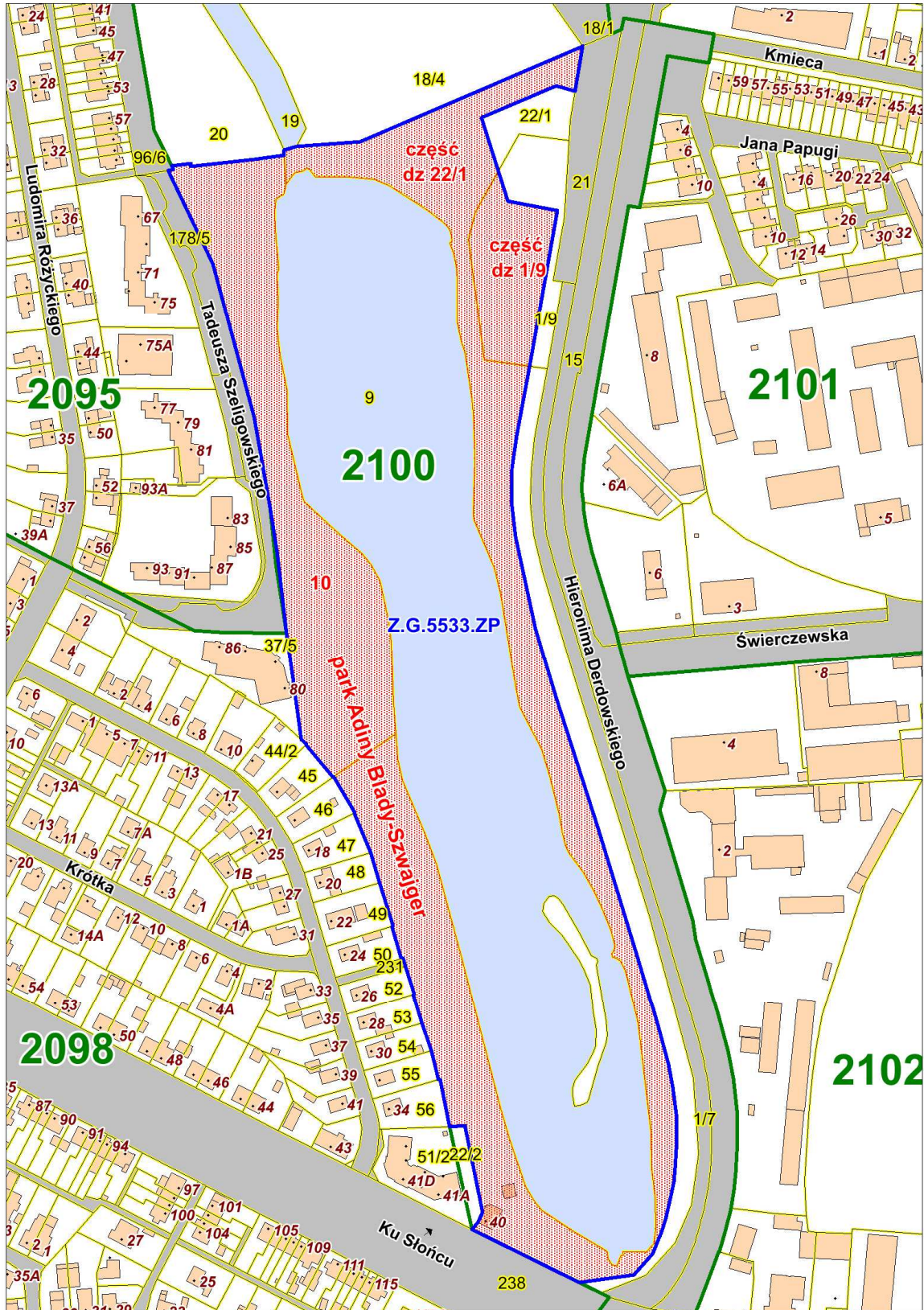
**w sprawie nadania nazwy urzędowej parkowi w Szczecinie**

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 713, poz. 1378) **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

**§ 1.** Nadaje nazwę „**park Adiny Blady - Szwajger**” dla parku przylegającego do ulic: Hieronima Derdowskiego (od wschodu), Ku Słońcu (od południa) i Tadeusza Szeligowskiego (od zachodu), usytuowanego w granicach działki nr 10 oraz w częściach działek nr nr 22/1, 1/9 z obrębu ewidencyjnego nr 2100, w granicach terenu elementarnego Z.G.5533.ZP przeznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego „Gumieńce-Derdowskiego 3” pod zielenią urządzoną. Położenie projektowanego parku przedstawione jest na załączniku do niniejszej uchwały.

**§ 2.** Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Szczecin.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.



## Uzasadnienie

**Adina Błady-Szwajger** (Irena Świdowska) ur.21 III 1917 r. w Warszawie; lekarz pediatra; po maturze w 1934 r. rozpoczęła studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego; W 1939 r. w czasie obrony Warszawy prowadziła punkt opatrunkowy; od 11 marca 1940 r. pracowała w Szpitalu Dziecięcym im. Bersohnów i Baumanów przy ul. Siennej; szpital ten znalazł się na terenie getta; opiekowała się dziećmi z gruźlicą, tyfusem oraz chorobą głodową, starając się ratować każde istnienie; od jesieni 1941 r. pracowała w filii szpitala przy ul. Leszno urządzonego w dawnej szkole; została ze swoimi małymi pacjentami do końca.

Po stronie aryjskiej poza ukrywaniem się rozpoczęła współpracę z Żydowską Organizacją Bojową jako łączniczka, organizując ucieczki ludzi z getta i przerzut broni. Pracowała także w świetlicy dla dzieci prowadzonej przez Radę Główną Opiekuńczą u ojców Salezjanów na Powiślu; w momencie wybuchu Powstania Warszawskiego zgłosiła się do pracy w szpitalu polowym przy ul. Miodowej. Jej odwaga i bohaterstwo były przykładem dla innych. 29 sierpnia przeszła kanałami ze Starówki do Śródmieścia i tutaj do końca powstania pracowała w szpitalu przy ul. Mokotowskiej. W styczniu 1945 r. zaczęła pracę w Centralnym Komitecie Żydów Polskich jako referent do spraw dziecięcych i pediatra. Jej misją wówczas było odnajdywanie dzieci w schronach i skrytkach, próby ratowania chorych i wygłodzonych, ocalałych z zagłady. Zawsze zaangażowana w walkę o zdrowie i kondycję psychiczną wszystkich małych pacjentów.

Od maja 1945 r. pracowała w sanatorium przeciwgruźliczym dla dzieci w Łagiewnikach, gdzie była lekarzem i zastępcą dyrektora; od 1960 r. zamieszkała w Szczecinie; prowadziła poradnię przeciwgruźliczą i sanatorium przeciwgruźlicze dla dzieci w budynku przy ul. Moniuszki 20. Jako pierwsza rozpoczęła program prowadzenia nauki szkolnej dla dzieci przebywających na długotrwałym leczeniu. Leczyła wszystkich potrzebujących bezinteresownie o każdej porze dnia i nocy. Po 1968 r. pracowała jako lekarz w przychodni kolejowej w Stargardzie, następnie w Szkole Pielęgniarskiej i jako pediatra ZOZ przy ul. Staromłyńskiej. Zmarła 19.02.1993 r. w Łodzi.

Nieruchomości gruntowe stanowią własność gminy m.Szczecin.